

Noget tilsvarende som ved Gilbjerg- hoved gælder ogsaa ved Spodsbjerg ved Issefjordens nordøstlige Udløb i Kattegattet. Her skyldes der lignende Masser ud i Havet, og disse Jordmasser vaskes ind i Hundested Havn og truer den med Til- sanding. Endnu er det gaaet godt. Det Princip, Øhavnsprincippet, der er bragt til Anvendelse der af Ingeniør Zahrtmann, viser sig at være rigtigt. Det viser sig, at denne Mand har haft det rette Syn paa Tingene, da han gennemførte dette Havne- anlæg ved Bevillinger fra Rigsdagen. Jeg kan ikke andet end udtale, at det er højst mærkværdigt, at man fra visse Sider i Vandbygningsvæsenet vedblivende synes at bekæmpe denne Betragtning og dette Prin- cip for Havnebygning, som dog her synes at have staaet sin Prøve. Men ogsaa her gælder det, at en Gang i Tiden vil Vand- arealet Syd for denne Havn sikkert blive opfyldt med, hvad der skyldes ud fra Spods- bjerg, vaskes ud i Strømmen, føres bag om Havnen og aflejres Syd for. I Tidens Løb kan det blive truende for dette Havne- anlæg, og saa vil Bekostningen ved Istand- sættelsen blive langt større end det Beløb, der nu er Tale om at anvende, hvis man skrider ind i rette Tid.

Jeg har ogsaa skænket adskillige Spørgsmaal ved Jyllands Vestkyst min Op- mærksomhed, og jeg skal her udtale, at det har været mig en stor Tilfredsstillelse, at to af Regeringens Medlemmer i Som- mer have fundet Lejlighed til at udtrykke en klar Forstaaelse af Betydningen af, hvad der er gjort i rette Tid i Limfjords- egnene. De have udtalt den Formening, at Høfdebygningen har staaet sin Prøve, og have endvidere udtalt, at skal der fore- tages Havneanlæg ved Jyllands Vestkyst for en forholdsvis rimelig Udgift og saa- ledes, at det kan antages at staa sin Prøve, skal det foretages ved Limfjordens Udløb, ved Thyborøn, hvor alt ved baade Natur og Kunst er forberedt paa en saadan Maade, at et Havneanlæg kan foretages uden stor Bekostning. Dette har det, som sagt, været mig en stor Tilfredsstillelse at høre. Jeg nævner ikke dette Spørgsmaal nu, fordi jeg mener, at vi under de fore- liggende Omstændigheder skulle foretage kostbare Anlæg, men allerede det, at den Betragtning, jeg har gengivet, hævdes af Medlemmer af Regeringen, af den højt- ærede Minister for offentlige Arbejder og af den højtærede Konseilspræsident, synes mig at skabe nogen Betryggelse for, at man vil gaa i den rigtige Retning, naar

man endelig en Gang tager fat paa denne Sag.

Det har ligeledes været mig en Til- fredsstillelse fra den samme Side at se ud- talt en Erkendelse af, at de Høfdeanlæg ved Bovbjerg, der i de senere Aar er givet Bevilling til, allerede nu, inden de ere færdige, vise sig at staa deres Prøve. Der har dannet sig Land mellem Høfderne, og al Fare for, at Søen skal skære bag om de ældre Høfder og ind i Ferring Sø, er nu afværget. De Anlæg, jeg her taler om, ere de to Høfder, der bygges. Ogsaa dette viser, at vi, der i 30 Aar have hævdet det rigtige i at sikre Jyllands Vestkyst paa denne Maade, vedblivende have Ret. Men her maa ske en Fortsættelse. Der maa i en forholdsvis ikke fjern Fremtid bygges endnu to, rimeligvis tre Høfder. Imidler- tid, heller ikke dette Spørgsmaal er endnu paatrængende, det kan vente, naar der blot tages fat saa betids, at der ikke bliver skaaret bag om den sydligste Høfde, som man nu bygger, thi saa betyder det igen en Forøgelse af Bekostningen. Man skal gribe til paa det Tidspunkt, da de kyndige anse det for nødvendigt at gribe til.

Med det samme jeg har gjort mig be- kendt med Forholdene ved den nordligere Del af Kysten, i Limfjordsegnene, har jeg ogsaa gjort Forholdene ved Ringkøbing Fjord til Genstand for mine Overvejelser. Det er i det hele Spørgsmaal, jeg i mange Aar har beskæftiget mig med, og jeg vil sige om den Gennemskæring, som blev vedtagen for nogle Aar siden, og som er gennemført, at jeg har aldrig troet paa Rigtigheden af den. Da dette Spørgsmaal om Gennemskæring ved Hvide Sande første Gang forelaa — det var det sidste Aar, jeg var Medlem af Finansudvalget — gjorde jeg, hvad jeg kunde, for at den ikke skulde blive vedtagen, og den blev heller ikke vedtagen det Aar. Men Aaret efter blev den enstemmigt indstillet fra Finans- udvalget, og da var jeg ude af Stand til (K. M. Klausen: Ikke en- stemmigt!) . . . Det ærede Medlem for Kø- benhavns Amts 2den Valgkreds siger, at det ikke var enstemmigt. Det staaar saaledes for min Erindring, men det er muligt, at jeg tager fejl, Gennemskæringen blev i alt Fald vedtagen, og jeg ved kun, at jeg stemte ikke for den. Nu er den foretagen, og det viser sig, at Vesterhavet i betydelig Udstrækning skærer bort, langt ud over den Gennemgravning, der har fundet Sted, og det kan være meget tvivl- somt, om det ikke er ret farligt, det der